

לטובה

סיפר הרב הצדיק ר' יעקב אריה ז"ל מטורבין. פעם אחת נסעו שני חסידים גדולים אל הבעש"ט על שבת קודש. בדרך פגעו במרכבה אחת שהלכה לפנייהם. והמרכבה התנהלה לאטה, כי נתקלקלו לפני המרכבה ולא יכלה לנסוע במרוצה, ובתוך המרכבה ישב שר אחד. ומחמת שהחסידים יראו לנטות מן הדרך ולעבור לפני מרכבת השר הוכרחו גם הם לנסוע אחר המרכבה לאט. אמר אחד לחברו יש לי צער גדול מזה, שאם תמשך נסיעתם כך לא נגיע אצל הבעש"ט על שבת קודש. אמר לו חברו בטוחני בהשם יתברך שכל זה לטובה. אמר לו לחברו אילו היית בזמן החורבן היית אומר גם כן שהוא לטובה. בתוך נסיעתם באו למקום צר אשר אין שם דרך לנטות ימין ושמאל, ושם עמדו עגלות הרבה מלאות חביות עם חלב, ועגלה אחת נשברה ובגללה לא היו שאר העגלות יכולות לזוז ממקומן. כשהגיעה מרכבת השר לשם צעק השר לפנות לו מקום. הוכרחו הערלים לפרק את חביות החלב מן העגלה ולסלק את העגלה לצדדין ומיד נסעו כל העגלות וגם מרכבת השר. כשנסעו כברת ארץ קטנה נטה השר מן הדרך לדרך אחר. אז נסעו החסידים לדרכם במרוצה. באותה שעה הכיר גם החסיד השני שמרכבת השר לטובתם היתה. כשבאו אצל הבעש"ט וסיפרו לו המאורע אמר להם זהו החילוק בין נחום איש גמזו ובין תלמידי ר' עקיבא. ר' עקיבא אמר (ברכות ס ב) כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, היינו שהדבר בעצם הוא רע, כמו שאירע לו בחמורו ובתרנגולו, (שם) אלא שיצאה לו מזה אחר כך טובה. אבל נחום איש גמזו אמר (סנהדרין קח קט) גם זו לטובה, היינו שהדבר עצמו הוא טוב ואין בו שום רע, כמו שאירע לו (שם) בתיבתו שהיתה מלאה אבנים טובות. כן צריך כל אדם מישראל אם יקרה לו חס ושלום דבר שנראה לו שהוא רע יטכס לו עצה שידמה שהדבר בעצם הוא טוב, ואז יעזור לו השם יתברך ויהפוך את הרעה לטובה. [נפלאות הצדיקים 9]

הסכין הפגומה

בעיר בראד היה איש אחד מופלג בתורה וביראה והיה נקרא הרב מלוצק, כי בימי חורפו שימש ברבנות בעיר לוצק, ואחר כך בירך אותו ה' בהון